

Biały Kamyk

Pismo Parafii Podwyższenia Krzyża Świętego w Jaworniku

*Ja jestem
chlebem życia*

Drodzy Czytelnicy!

Oddajemy w Wasze ręce kolejny – przedwakacyjny numer naszej gazetki parafialnej. Za nami prawie półmetek miesiąca czerwca, który poświęcony jest Sercu Jezusowemu. Serce w naszych ludzkich relacjach kojarzy się z siedzibą uczuć. Także z biologicznego punktu widzenia serce jest źródłem życia. Odgrywa ono zatem istotną rolę dla funkcjonowania naszego organizmu.

Skoro serce w naszych ludzkich relacjach ma takie miejsce i rangę, to tym bardziej powinniśmy przez pryzmat owych relacji spojrzeć na Serce Zbawiciela. Jezus tak nas ukochał, że oddał za nas swoje życie, czego podkreśleniem jest owo przebicie Serca Bożego.

Bóg nas kocha pomimo naszych grzechów. On widzi w nas swoje dzieci również wówczas, kiedy postępujemy drogą nieprawości – tak jak kochający rodzice nie przestają kochać swoich pociech, kiedy te są powodem smutku, a nie radości.

Łatwo jest kochać kogoś do nas podobnego, kogoś przynoszącego radość. A prawdziwa miłość idzie dalej, bo kocha kogoś pomimo jego braków, a nie ze względu na jego zalety. To miłość trudna – jak ta Jezusowa, która

doprowadziła Go na krzyż. Ta miłość Jezusa wypełniła Jego Serce, otworzone włócznią żołnierza.

To Serce Jezusa jest nieustannie bijącym Źródłem dla naszej miłości, zwłaszcza w dobie, w której miłość jest tak brutalnie wypaczana i ogołocona z najgłębszej treści. To Źródło bije po dziś dzień w sakramentach świętych – więc nie omijajmy jego ożywczych kropel, pozwólmmy się stale zanurzyć w Pojednaniu, Eucharystii, ale wracajmy myślą także ku sakramentom Chrztu i Bierzmowania. Jezus nieustannie wzywa nas: „Przyjdźcie do Mnie wszyscy, którzy utrudzeni i obciążeni jesteście, a Ja was pokrzepię”.

Miesiąc czerwiec jest także miesiącem, kiedy dzieci i młodzież kończą rok szkolny. Rozpoczynają się upragnione wakacje, na które wszyscy z utęsknieniem czekają. Niech zatem ten czas wakacji będzie dla nas czasem odpoczynku od naszych codziennych zajęć i nauki. Niech będzie czasem regeneracji naszych sił fizycznych i duchowych. Niech będzie czasem poznawania Boga w pięknie przyrody. Wakacyjne przygody, przyjaźnie, nowe miejsca i spotkane osoby niech pomagają nam być mądrzejszymi, bardziej uśmiechniętymi i otwartymi na innych ludzi.

ks. Sławomir Głuszek

Boże Ciało

*W tej Hostyi małej
W kawałeczku chleba
Dla człowieka nikłej
Boska skryta głębia*

*Ale nie zaznacie
Ogromu tej mocy
Kiedy w sercu macie
Ziemski świat wartości*

*Stwórca Wszech Stworzenia
Święty Nieskończony
Dla wiernych dusz pokrzepienia
W chlebie ziemskim utajony*

*Daje nam Sam Siebie
Aby z Bożej mocy
Wzmocnić Sobą ciebie
Byś doszedł do świętości*

*Aniołowie w niebie
Choć w Bożej Światłości
Marzą o tym chlebie
By być z Bogiem w jedności*

*Jak najczęściej chcemy
Pana Boga gościć
Zawsze w sercach miejmy
Miejsce dla cząstki Boskości*

Marcin

Uroczystość Bożego Ciała

Dawid Grzeszkowicz

Uroczystość Bożego Ciała jest naszym dziękczynieniem i wyrazem szacunku, podziwu, miłości do Trójcy Świętej ukrytej pod postacią Najświętszego Sakramentu.

Kościół od samego początku głosił wiarę w realną obecność Chrystusa w Najświętszym Sakramencie. Chrystus ustanowił Najświętszy Sakrament przy Ostatniej Wieczerzy. Opisali to trzej Ewangelisci: Mateusz, Marek i Łukasz oraz i św. Paweł Apostoł. Prawdziwa i rzeczywista obecność Jezusa Chrystusa pod postaciami chleba i wina opiera się według nauki Kościoła na słowie Jezusa: „To jest Ciało moje... To jest Krew moja” (Mk 14, 22.24).

Katechizm Kościoła Katolickiego mówi, iż „sposób obecności Chrystusa pod postaciami eucharystycznymi jest wyjątkowy... W Najświętszym Sakramencie Eucharystii są zawarte prawdziwie, rzeczywiście i substancjalnie Ciało i Krew wraz z duszą i Bóstwem Pana naszego Jezusa Chrystusa, a więc cały Chrystus” (KKK 1374).

Uroczystość wyrosła na podłożu adoracyjnego kierunku pobożności eucharystycznej rozwijającej się na Zachodzie od przełomu XI i XII w. Bezpośrednią przyczyną ustanowienia uroczystości Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa były objawienia bł. Julianny z Cornillon. Pod ich wpływem bp Robert ustanowił w 1246 r. święto Bożego Ciała, początkowo dla diecezji Liege.

W 1252 r. legat papieski rozszerzył obchodzenie tego święta na Germanię natomiast papież Urban IV bullą *Transiturus* z 1264 r. ustanowił Boże Ciało świętem obowiązującym w całym Kościele jako „zadośćuczynienie za znieważanie Chrystusa w Najświętszym Sakramencie, błędy heretyków oraz uczczenie pamiątki ustanowienia Najświętszego Sakramentu”. Śmierć Urbana IV

przeszkodziła ogłoszeniu bulli. Dokonał tego papież Jan XXII (w 1334 r.), natomiast papież Bonifacy IX polecił w 1391 r. wprowadzić święto Bożego Ciała wszędzie tam, gdzie jeszcze nie było ono obchodzone.

W Polsce obchody tego święta wprowadził biskup Nankier w Krakowie w 1320 r. Formą świętowania jest uroczysta procesja z Najświętszym Sakramentem do czterech ołtarzy w danej miejscowości, a na zakończenie procesji udzielane jest wiernym błogosławieństwo. Procesje w Polsce wprowadzono gdzieś około XV wieku. W Niemczech procesję w uroczystość Bożego Ciała łączono z procesją błagalną o odwrócenie nieszczęść i dobrą pogodę, dlatego przy czterech ołtarzach śpiewano początkowo teksty Ewangelii i udzielano uroczystego błogosławieństwa. Do Polski ten zwyczaj zawitał w I poł. XVII wieku. Procesje odprawiano z wielkim przepychem i była traktowana jako publiczne wyznanie wiary. W Polsce po rozbiorach procesjom nadano również inne znaczenie – manifestacja swojej przynależności narodowej. Po II wojnie światowej procesje były znakiem jedności narodu i przywiązania do wiary chrześcijańskiej, dlatego komunistyczne władze zakazywały ich.

Uczestnicząc w obchodach Bożego Ciała módlmy się nie tylko za naszych przyjaciół, lecz przede wszystkim za osoby, z którymi nam nie jest po drodze – o opamiętanie się dla nich i wzajemny szacunek i pokój. ■

Czerwcowe ćwiczenia duchowe dla umocnienia wiary

Wacław Szczotkowski

Miesiąc czerwiec w wiejskiej tradycji kojarzy się z sianokosami. Tak! Z sianokosami. Obecnie w naszej jawornickiej rzeczywistości już nie ma takich skojarzeń. Dziś zapewne wielu młodych z Jawornika zapytałoby: a co to takiego? Myślę, że są sprytni, więc wydedukowaliby i pokombinowali, że słowo to wywodzi się od dwóch słów: siana i kosy. Ale z czym należałoby go powiązać, jakie głębsze wyjaśnienie mu nadać? To już jest niestety trudniejsze, bo wiąże się ze wspomnieniami i zwyczajami, które w tym wypadku należy przeżyć i poznać. Nie wystarczy o tym przeczytać, czy „wygugłować” w Internecie.

Otóż kiedyś, w czerwcu, w Jaworniku, od wczesnego ranka słychać było klepanie kos. Następnie, kiedy jeszcze skrzyła się rosa w promieniach wschodzącego słońca, widać było kosiarzy wśród łąnów traw, trzymających w silnych rękach styliska kos (kosiska) i wycinających solidy, tęgą pokos. W nieco unowocześnionej wersji kosiarza zastępowały konie zaprzężone do kosiarki, albo traktor. W dalszej kolejności suszono trawę, później tą wysuszoną trawę, czyli siano grabiono i składało w kopki. Ostatnim etapem była zwózka siana do stodoły lub też składowanie go w stogi. Siano, to wspinała i cenna pasza dla zwierząt. Warta starań, wysiłku i potu. Ponadto na zawsze zdołał utkwąć w pamięci wspinały zapach siana. Siano potrafiło być tak wonne, że przyprawiało o zawrót głowy. Ale musiał być spełniony jeden warunek podczas sianokosów! Pogoda.

Dziś jednakowoż, zamiast odgłosu klepania kos, słyszymy warkot sil-

ników kosiarek, wykaszarek, podkaszarek itp. Dużo się zmieniło.

Tymczasem w sferze duchowej czerwiec niezmiennie kojarzy nam się z nabożeństwami czerwcowymi. Tutaj na szczęście nic się nie zmieniło. I chwała Panu Bogu!

Zachęceni w maju przez Maryję, wraz z Nią oddajemy teraz cześć Najświętszemu Sercu Boskiemu: „Serce Jezusa, gorejące ognisko miłości. Zmiłuj się nad nami!”

Zaufać ponad wszystko Najświętszemu Sercu Jezusa! To wyzwanie nie tylko na czerwiec, ale na całe życie.

Jak ważne jest nabożeństwo do Najświętszego Serca Pana Jezusa, uczą papieże:

„Uwielbienie Najświętszego Serca Jezusa, z jego samej natury, jest uwielbieniem miłości, którą Bóg, przez Jezusa, nas umiłował, a równocześnie jest ćwiczeniem naszej własnej miłości, przez którą jesteśmy powiązani z Bogiem i z innymi ludźmi” – papież Pius XII.

„Wzywam zatem wszystkich wierzących, aby nadal gorliwie pielęgnowali kult Najświętszego Serca Pana Jezusa, przystosowując go do naszych czasów, ażeby dzięki temu mogli nieustannie czerpać z Jego niezgłębionych bogactw i umieli z radością na nie odpowiadać” – papież Jan Paweł II.

„Nawet nasze braki, ograniczenia i słabości winny prowadzić do Serca Jezusa (...).

Serce Jezusa zaprasza nas do wyjścia z siebie, porzucenia naszych ludzkich zabezpieczeń po to, aby Jemu ufać i, naśladując Go, czynić z siebie dar bezgranicznej miłości” – papież Benedykt XVI.

Kontemplujmy Litanię do Serca Pana Jezusa ćwicząc się w miłości, wierze i ufności.

Na koniec czerwca będziemy mieli okazję spotkać się, dzięki liturgicznej uroczystości, ze św. Piotrem i św. Pawłem, ucząc się od nich wiary i miłości. Ci dwaj apostołowie, których Chrystus uczynił filarami wiary Kościoła podpowiadają, byśmy nie przestawali wołać: „Serce Jezusa cierpliwe i wielkiego miłosierdzia. Zmiłuj się nad nami”. Przecież czytamy w Ewangelii wg św. Mateusza, że Piotr usłyszał wraz z innymi: „Weźcie moje jarzmo na siebie i uczcie się ode Mnie, bo jestem cichy i pokorny sercem, a znajdziecie ukojenie dla dusz waszych”. Rzeczywiście, apostołskie życie św. Piotra pokazało, że te słowa ukierunkowały jego życie. Natomiast św. Paweł, zapewne kiedy pisał Hymn o miłości w 1 Liście do Koryntian, był tak głęboko zanurzony i zatopiony w Boskim Sercu, że mógł zrozumiale, celnie i precyzyjnie odświeżyć przed nami tajemnicę prawdziwej miłości, tajemnicę Boga, który jest miłością.

Prawdę o Panu Jezusie, Bogu, poznajemy w pierwszej kolejności od Piotra, który wyznaje wiarę: „Odpowiedział Szymon Piotr: «Ty jesteś Mesjasz, Syn Boga żywego»”. (Mt 16, 16) Ważne jest to, że Pan Jezus potwierdził to wyznanie i dodał, że do tego, aby tą wiarę wyznać nie

wystarczy rozum, ale nade wszystko potrzeba Bożej pomocy, Bożej łaski. Przyjęcie prawd wiary jest możliwe dzięki łasce, dzięki Bożemu objawieniu. Ludzkie możliwości poznawcze są niewystarczające, dlatego nie można opierać wyłącznie na nich swojej wiary, tzn. wierzyć tylko w to, co daje się poznać i zrozumieć. Dlatego Piotr staje się skałą – nie ze względu na swoje ludzkie możliwości, ale ze względu na wiarę i wewnętrzną moc, którą otrzymał od Boga: „Na to Jezus mu rzekł: «Błogosławiony jesteś, Symonie, synu Jony. Albowiem nie objawiły ci tego ciało i krew, lecz Ojciec

mój, który jest w niebie. Otóż i Ja tobie powiadam: Ty jesteś Piotr [czyli Skała], i na tej Skale zbuduję Kościół mój, a bramy piekielne go nie przezmogą»” (Mt 16, 17–8).

Te słowa dotyczą Piotra i wszystkich jego następców. Dlatego pozwoliłem sobie zacytować powyżej nauczanie papieża dotyczące Kultu Boskiego Serca, ponieważ na nich, jak na skałę powinna być oparta nasza wiara.

Zanim jednak Piotr wyznał „Ty jesteś Mesjasz, Syn Boga żywego” usłyszał wraz z pozostałymi pytanie: „Jezus zapytał ich: «A wy za kogo Mnie

uważacie?»” (Mt 16, 15). Żeby ciągle budować swoją wiarę musimy codziennie, szczerze odpowiadać sobie na to fundamentalne pytanie: Kim dla mnie jest Jezus? Za kogo Go uważam? I adekwatnie do odpowiedzi – żyć. Upodabniać się do Niego.

Święci Piotr i Paweł niestrudzenie podążali za Mistrzem, mimo swoich słabości, pomimo przeciwności i prześladowań. Ich życie pokazuje, ile trzeba trudu, samozaparcia, cierpliwości, aby walczyć ze swoimi wadami. Nawrócenie jest drogą, jest procesem kształtowania serca, na wzór Serca Jezusowego. ■

Pierwsza Komunia Święta

ks. Sławomir Głuszek

W sobotę 15 maja miała miejsce uroczystość Pierwszej Komunii Świętej. Podczas uroczystych Mszy Świętych sprawowanych przez księdza proboszcza o godzinie 9.30 i 11.30 dzieci z klas trzecich Szkoły Podstawowej w Jaworniku dziękowały Panu Bogu za to, że mogą Go przyjąć do swoich serc pod postacią chleba eucharystycznego.

Ksiądz proboszcz w kazaniu przypomniał wszystkim zebranym na tej uroczystości wydarzenie, jakie miało miejsce w życiu św. Dominika.

Dominik przyjął komunię w bardzo młodym wieku, mając zaledwie 7 lat. Był to akt odwagi ze strony księdza, gdyż w tamtych czasach dopuszczano do tego sakramentu w wieku znacznie późniejszym. O jego dojrzałości świadczą postanowienia, jakie Dominik podjął z okazji tej uroczystości: Będę często spowiadał się i komunikował, ilekroć zezwoli mi na to mój spowiednik. Moimi przyjaciółmi będą Jezus i Maryja. Raczej umrę, aniżeli zgrzeszę.

Ksiądz proboszcz zachęcił zarówno dzieci, jak i wszystkich wiernych, by nie bali się zapraszać Jezusa do swego serca i traktowali Go jak prawdziwego przyjaciela na wzór postawy św. Dominika Savio.

Na koniec ksiądz proboszcz życzył dzieciom, aby kolejne dni były dla nich tak radosne i odświętne, jak ten dzisiejszy i aby pamiętały, że najważniejszym pokarmem w naszej życiowej wędrówce jest Jezus. ■

Zesłanie Ducha Świętego

wg objawień mistyczki Marii z Agredy

Na podstawie książki *Mistyczne Ciało Boże*

Królowa niebios, apostołowie oraz reszta uczniów i wiernych przebywali w sali Ostatniej Wieczerzy, w radosnym oczekiwaniu na spełnienie się obietnicy Zbawiciela, że ześle im Ducha Świętego, Pocieszyciela, który ich nauczy wszystkiego i przypomni im wszystko, cokolwiek słyszeli w Jego naukach. Wszyscy byli zespoleni przez miłość i jednomysłność; w swoim myśleniu i czynach byli jednym sercem i jedną duszą. W modlitwie, poście i oczekiwaniu Ducha Świętego wszyscy byli zgodni, albowiem w sercach niezgodnych Duch Święty mieszkać nie może. Złe duchy nawet w piekle odczuwały przestrach z powodu owej wielkiej siły, jaka promieniowała z miejsca, gdzie przebywali zjednoczeni w miłości uczniów Chrystusa.

W pełni swej mądrości i łask Maryja pierwsza poznała czas, jaki wola Boża nazaczyła na zesłanie Ducha Świętego. Gdy się skończyły Zielone Świątki, to jest, gdy upłynęło pięćdziesiąt dni od Zmartwychwstania Zbawiciela, Najświętsza Panna widziała, jak w niebie Osoba Słowa w swej ludzkiej postaci przedstawiała odwiecznemu Ojcu obietnicę, którą Zbawiciel dał apostołom, – że ześle im Ducha Świętego, jako pocieszyciela; Syn Boży mówił do Ojca, że nadszedł czas, który Jego nieskończona mądrość wyznaczyła na wyświadczenie świętemu Kościołowi tego dobrodziejstwa; że wiara przyniesiona przez Jezusa Chrystusa dozna umocnienia i rozszerzenia; że zostaną rozdane dary, które wysłużył Zbawiciel.

Syn Boży przypominał również, jakie zasługi wyjednał w swoim śmiertelnym Ciele przez swe życie, cierpienie i śmierć, owe tajemnice,

których dokonał ku zbawieniu rodzaju ludzkiego, przez co stał się Orędownikiem i Pośrednikiem między przedwiecznym Ojcem a ludźmi. Przypominał również, że pomiędzy ludźmi żyje Jego najśodsza Matka, którą sobie tak upodobały Osoby Boskie. Prosił dalej Majestat Boski, aby Duch Święty przyniósł nie tylko dary niewidzialne, lecz by ukazał się także w postaci widzialnej, by uczynić prawo Ewangelii w oczach świata, wzmocnić i utwierdzić apostołów i wiernych, którzy mieli głosić Słowo Boże, wzbudzić przestrach i obawę w nieprzyjaciółach, którzy Go za życia prześladowali i przybili do Krzyża.

Modlitwy, które nasz Zbawiciel zanosił w niebie, na ziemi popierała Jego Najświętsza Matka. W najgłębszej pokorze, leżąc krzyżem w prochu poznała, że prośba Zbawiciela świata została przyjęta przez Tróję Przenajświętszą i że zapadło postanowienie zesłania Ducha Świętego na ziemię. Wczesnym rankiem w niedzielę świąteczną najmędrza Królowa upominała apostołów, uczniów i święte niewiasty, aby wszyscy modlili się i ufali, albowiem wkrótce nawiadzi ich Duch Boży. Kiedy wszyscy byli zjednoczeni z Królową niebios we wspólnej modlitwie, posłyszano odgłos strasznego grzmotu, połączony z silnym wichrem i wielką jasnością. Salę, w której wszyscy przebywali wypełnił o światło, a ogień Boży rozszerzył się na całe zgromadzenie. Nad głową każdej z obecnych stu dwudziestu osób, ukazał się ognisty język i w tej samej chwili zstąpił na nich Duch Święty, napełniając wszystkich nadprzyrodzonymi darami i wywołując w całej Jerozolimie rozmaite następstwa, w zależno-

ści od osób, które wzięły udział w tej tajemnicy.

W Najświętszej Pannie były to następstwa Boskiego rodzaju, wywołujące podziw całego dworu niebiańskiego; my, śmiertelnicy, ani ich pojąć, ani opisać nie jesteśmy w stanie. Najświętsza Panna przemieniła się cała, została podniesiona ku Bogu, tak że widziała jasno Ducha Świętego i zażywała niewysłowionego szczęścia oglądania Bóstwa. Otrzymała z darów Ducha Świętego więcej, niż wszyscy inni święci razem wzięci, a Jej chwała przewyższała chwałę aniołów i błogosławionych. Ona sama oddała Bogu więcej czci, chwały i podzięki niż wszyscy inni za dobrodziejstwo zesłania Kościołowi Ducha Świętego i dania mu przez Pana obietnicy, że przy pomocy tego Ducha Bożego będzie nim rządził do końca świata. Uczynki Najświętszej Maryi Panny były miłe Trójcy Przenajświętszej, a Bóg w Trójcy jedyny dał poznać, że jest nie tylko zadowolony, ale poczuwa się niejako do wdzięczności za to, iż posiada tę jedyną w swym rodzaju istotę, którą Ojciec nazywa swą Córką, Syn Matką, a Duch Święty Oblubienicą. W ten sposób w Maryi odnowiły się wszystkie dary i łaski Ducha świętego, przewyższające wszystko, co tylko możemy sobie wyobrazić.

Apostołowie również zostali napełnieni Duchem Świętym; na mocy osobnego przywileju umocnili się tak w łasce, że już jej nigdy utracić nie mogli, a każdy z nich otrzymał siedem darów Ducha Świętego: mądrość, rozum, umiejętność, pobożność, radę, moc i bojaźń Bożą. Przez te cudowne dobrodziejstwa zostali oni odnowieni

i wywyższeni, stając się użytecznymi sługami Nowego Zakonu, zdolnymi do założenia Kościoła Ewangelii na całym świecie. Otrzymane dary pozwoliły im na spełnienie bohaterских aktów z największą świętością, a z pomocą Boskiej mocy zajmowali się z łatwością nawet najtrudniejszymi sprawami, wykonując wszystko chętnie i z radością.

Także inni uczniowie i wierni otrzymali dary Ducha Świętego, odpowiednio do stopnia przygotowania i urzędu, jaki im przypadł w Kościele świętym.

Ze względu na piastowane godności, wśród apostołów największe dary otrzymali św. Piotr i św. Jan; święty Piotr, jako głowa Kościoła, św. Jan; jako opiekun i sługa Najświętszej Maryi Panny. Święty Łukasz w Piśmie Świętym mówi, że cały dom, w którym przebywało owo szczęśliwe zgromadzenie, napeł-

niony został Duchem Świętym; cały dom pełen był cudownego światła i blasku, a cudowne skutki rozchodziły się na mieszkańców Jerozolimy i całą okolicę. Wszyscy ci, którzy litowali się nad cierpieniami naszego Zbawiciela i Odkupiciela i byli przejęci szacunkiem dla Jego najświętszej Osoby, dostąpili w swym wnętrzu nowego światła i ponownej łaski, która ich przygotowała na przyjęcie nauki apostołów.

Wręcz przeciwnie skutki wywołało zstąpienie Ducha Świętego w tych mieszkańcach Jerozolimy, którzy byli wrogo usposobieni do Zbawiciela. Straszliwy grzmot i błyskawice towarzyszące zstąpieniu Ducha Świętego napełniły ich przerażeniem; dotyczyło to zwłaszcza tych hersztów i ich pomocników, którzy przy śmierci Zbawiciela odznaczali się szczególną złośliwością i zaciekłością. Wszyscy oni zostali rzućni przez strasz-

liwy podmuch na ziemię i leżeli tak przez trzy godziny; ci, którzy biczowali Jego Majestat umarli na miejscu, dusząc się krwią, która rozsadziła im żyły; kara ta spotkała ich za to, że z taką bezbożnością przelali Krew Jezusa Chrystusa. Niegodziwy zuchwalec, który Jego Boskiemu Majestatowi wymierzył okrutny policzek w domu arcykapłana Annasza nie tylko zmarł nagle, ale z duszą i ciałem strącony został do piekielnych czeluści. Inni Żydzi zostali ukarani gwałtownymi bólami i wzbudzającymi obrzydzenie chorobami, które z Krwią Chrystusa przyjęli na siebie i które przeszły na ich potomków, trwając do dziś i czyniąc ich nieczystymi i obrzydliwymi. Wieść o karze rozeszła się szeroko, chociaż arcykapłani i faryzeusze usiłowali przedstawiać ją, jako zmyśloną, tak jak usiłowali czynić to samo z wieścią o Zmartwychwstaniu Pana Jezusa. ■

Rocznica I Komunii Świętej

Redakcja

W sobotę 22 maja odbyła się w naszej parafii rocznica I Komunii Świętej. Podczas uroczystej Mszy Świętej sprawowanej przez księdza proboszcza o godzinie 10.00 dzieci z klas czwartych Szkoły Podstawowej w Jaworniku dziękowały Panu Bogu za to, że już od roku mogą Go przyjmować do swoich serc pod postacią chleba eucharystycznego. To już rok minął od tego najpiękniejszego wydarzenia w ich życiu.

Ksiądz proboszcz w kazaniu przypomniał wszystkim zebranym tej uroczystości wydarzenie, jakie miało miejsce w życiu św. Siostry Faustyny. Pewnego razu objawił się jej Pan Jezus, który poprosił ją, aby namalowała Jego obraz. Siostra nie umiała malować obrazów. Poszła więc do spowiednika, ks. Michała Sopoćki. Spowiednik powiedział jej wówczas, że Pan Jezus chce, aby malowała Jego obraz w duszy.

Ksiądz proboszcz w ten sposób zachęcił zarówno dzieci, jak i wszystkich zebranych na uroczystości wiernych, by nie ustawali w codziennym wysiłku malowania obrazu Jezusa w swojej duszy. Zatem niech dusze posłużą za płótno obrazu, farbami niech będzie łaska Boża,

a pędzłami codzienna modlitwa, częste przyjmowanie Komunii Świętej, unikanie grzechów i spełnianie dobrych uczynków.

Na koniec zaapelował o to, by rodzice pomogli i dopilnowali, aby Jezus był w życiu ich dzieci na miejscu pierwszym. Na nich bowiem spoczywa odpowiedzialność, aby swoje dzieci pewnie i bezpiecznie wprowadzać w dorosłe życie. ■

Św. Zygmunt Gorazdowski

(ur. 1845, zm. 1920 r.) kapłan

opracowanie: Elżbieta Łabędzka

Zygmunt Gorazdowski przyszedł na świat w ubogiej rodzinie szlacheckiej w Sanoku, w listopadzie 1845 roku. Szkołę elementarną i gimnazjum ukończył w Przemyśle, dokąd przeniosła się jego rodzina i gdzie ojciec otworzył zakład introligatorski i sklep. Właśnie od ojca, który był znany działaczem narodowym, młody Zygmunt nauczył się wrażliwości na ludzką biedę, patriotyzmu, zamiłowania do działalności społecznej. W 1863 roku Zygmunt uciekł z gimnazjum, by wziąć udział w powstaniu styczniowym. Po klęsce wrócił do rodzinnego domu, by kontynuować naukę. Potem podjął studia prawnicze na Uniwersytecie Jana Kazimierza we Lwowie. W 1865 roku postanowił zostać kapłanem. Sześć lat później przyjął święcenia kapłańskie. Pracował jako wikary m. in. w Tartakowie, Wojniłowie, Bukaczowce, Gródku Jagiellońskim i Żydaczowie. Dał się poznać jako autor pism i opracowań katechetycznych, adresowanych głównie do dzieci i młodzieży. Były one wysoko cenione przez przełożonych, a jego Katechizm dla szkół ludowych był zalecany w diecezji przemyskiej, jako najodpowiedniejszy podręcznik przy nauce religii. Postawa Gorazdowskiego jako kapłana już wtedy zwracała uwagę nie tylko katolików. Gdy był wikarym w Wojniłowie, nawet miejscowi Żydzi całowali jego szaty, powtarzając z przekonaniem: „To święty człowiek”. Jako młody kapłan na wiejskich parafiach z narażeniem

życia szedł zawsze z Wiatykiem do zakazanie chorych. Sam praktykował codziennie prywatną adorację Najświętszego Sakramentu, innych zachęcał do częstej Komunii świętej. Wszystkich ujmował otwartością i wrażliwością na potrzeby człowieka. W 1877 roku przeniesiono go do Lwowa, gdzie pracował w kilku parafiach i prowadził działalność charytatywną. Zakładał liczne towarzystwa miłosierdzia, a w 1882 roku sprowadził z Tarnopola Siostrzyczki Ubogich, które podjęły się prowadzenia taniej Kuchni Ludowej. Dały one początek założonemu w 1884 roku Zgromadzeniu Sióstr Miłosierdzia św. Józefa. Oprócz Domu Pracy i Zakładu dla Nieuleczalnych i Rekonwalescentów święty założył także Internat dla Studentów Seminarium Nauczycielskiego i Zakład Dzieciątka Jezus w którym, jako pierwszym w kraju, opiekę znajdowały porzucone niemowlęta.

Święty Zygmunt przede wszystkim sam był człowiekiem Eucharystii. Miał szczególne nabożeństwo do Najświętszego Sakramentu. Często można go było spotkać „w cichym zakątku kaplicy na adoracji”. Znamienny i także wymowny pozostaje też fakt, że Święty należał do Stowarzyszenia Nieustającej Adoracji, które od 1869 roku kanonicznie erygowane

przy katedrze we Lwowie, nosiło nazwę Bractwa Przenajświętszego Sakramentu. W związku z tym dodatkowo zobowiązał się on do adoracji, udziału w nabożeństwach z wystawieniem Najświętszego Sakramentu i procesjach.

Ksiądz Zygmunt odszedł do Domu Ojca w dniu 1 stycznia 1920 roku. Jego charyzmat i duchowe dobro trwa w założonym przez niego Zgromadzeniu Sióstr św. Józefa. Około pół tysiąca sióstr w ponad 60 domach w 8 krajach świata służy ubogim, starcom, samotnym, pielęgnując chorych w zakładach, szpitalach.

Mówiono wówczas o nim, że był okiem ślepego, nogą chłemu, był ojcem ubogich”. Jego proces beatyfikacyjny rozpoczął się w 1989 roku. W dniu 26 czerwca 2001 roku papież Jan Paweł II dokonał we Lwowie jego beatyfikacji. Do grona świętych wprowadził księdza Zygmunta papież Benedykt XVI w dniu 23 października 2005 roku. Wspomnienie liturgiczne wyjątkowo obchodzone jest nie w dniu narodzin dla nieba, ale w dniu beatyfikacji – 26 czerwca.

Opracowanie na podstawie
ks. W. Zalewski, „Święci na każdy dzień”

Egzaminy ósmoklasistów

W dniach 25–27 maja 2021 roku dwie klasy ósme z Jawornika pisały egzaminy na zakończenie szkoły podstawowej w warunkach reżimu sanitarnego. We wtorek uczniowie przystąpili do 2 godzinnego testu z języka polskiego, w środę 100 minut zadań z matematyki i w czwartek 90 minut z języka obcego (głównie j. angielskiego). Na tym ostatnim sprawdzano np. rozumienie tekstu odtworzonego z nagrania i trzeba było napisać e-mail na zadany temat. Dało się słyszeć narzekania na trudny temat opowiadania z polskiego i fragment „Pana Tadeusza” niełatwy do zrozumienia. Pomimo nauczania on line nauczyciele wdrażali zadania egzaminacyjne na długo wcześniej, aby przyzwyczaić nas do pewnego typu zadań i oswoić z egzaminem. Na szczęście w związku z epidemią Covid-19 i długotrwałą nauką zdalną, ograniczono wymagania, ale i tak było sporo powodów do stresu dla uczniów oraz nauczycieli i rodziców. Nasze prace będą sprawdzane przez egzaminatorów, a rezultaty poznamy na początku lipca. To dla nas ważne, ponieważ wynik egzaminu wpływa na przyjęcie do wybranej szkoły ponadpodstawowej. Połowa punktów do zdobycia – to właśnie punkty za egzamin. Druga połowa to punkty za oceny na świadectwie szkolnym i inne osiągnięcia. Miejmy nadzieję, że wszyscy dostaną się do wymarzonych szkół. Powodzenia! P.A.

Zdawałam egzamin z trzech przedmiotów: język polski, matematyka, oraz język angielski. Odbyły się one 25, 26, 27 maja. Przed napisaniem egzaminów końcowych pisałam dwa egzaminy próbne. W moim odczuciu byłam dobrze przygotowana i starałam się dać z siebie wszystko. Najtrudniejszym przedmiotem była moim zdaniem matematyka, natomiast najlepiej poradziłam sobie z językiem angielskim. W okresie nauki zdalnej przygotowywałam się do egzaminu opracowując najważniejsze zagadnienia, co bardzo pomogło mi w późniejszej nauce. Osobiście nie korzystałam z konsultacji, lecz uważam, że jest to świetny sposób na utrwalenie zagadnień z danego przedmiotu, które sprawiają nam trudność. Podczas pisania egzaminów towarzyszył mi ogromny stres, ale byłam również podekscytowana. Chciałabym dać kilka rad kolegom i koleżankom, którzy podejść do tego egzaminu w przyszłym roku. Zaufajcie sobie i uwierzcie w swoje umiejętności i w wiedzę, którą posiadacie – czarne myśli wzmagają poczucie stresu i napięcia. Przed samym testem zagospodarujcie swój czas relaksując się, zarwane noce i ciągle wkuwanie nie przynosi korzyści. Wyobraźcie sobie to, co was czeka, całą sytuację, salę egzaminacyjną, losowanie numerków, arkusze z pytaniami i powoli się z tym oswojajcie, dzięki temu cała sytuacja będzie wam znana i nie odczujecie wielkiego stresu. Moją wymarzoną szkołą średnią jest liceum na Zarabiu o profilu biologiczno-chemicznym z rozszerzonym językiem angielskim, ponieważ w przyszłości bardzo chciałabym zostać psychologiem.

Amelia Magiera

Otwarcie wyremontowanej hali gimnastycznej

Gimnastyka jest niezwykle ważna w prawidłowym rozwoju dzieci i młodzieży, dlatego zapewnienie odpowiednich warunków do rozwoju sportu jest bardzo istotne. 28 maja nastąpiło oddanie do użytku wyremontowanej hali gimnastycznej w Szkole Podstawowej. Dzięki sta-

raniom Dyrektora Renaty Marzec ze środków Gminy Myślenice, odświeżono dach i ściany hali. W przekazaniu wyremontowanej hali uczestniczyli Burmistrz Miasta i Gminy Myślenice Jarosław Szlachetka, Naczelnik Wydziału Edukacji i Zdrowia UMiG Myślenice Małgorzata Ciemińska, Poseł na Sejm RP Władysław Kurowski oraz Radny Miasta i Gminy Myślenice Wacław Szczotkowski. Uczniowie naszej Szkoły pod kierunkiem Renaty Dziedziny

przygotowali krótki pokaz sportowy. Uzyskana dotacja z budżetu Miasta i Gminy Myślenice pozwoli naszym uczniom oraz mieszkańcom Jawornika na korzystanie z pięknej hali, na której oprócz zajęć sportowych odbywają się również imprezy kulturalne. Dziękujemy za wsparcie naszych inicjatyw!

Radości niemało

An. Dominika Pająk

Maj był wspaniałym miesiącem, pełnym radości. A co się w nim działo? Przede wszystkim, ponownie wróciliśmy do spotkań stacjonarnych w domu parafialnym. Na początku tego miesiąca uczestniczyliśmy w Młodym Piątku w Myślenicach (na żywo oraz online – w miarę naszych możliwości). Pytaniem przewodnim było: „Co jest ważniejsza droga czy cel?” Odpowiedź otrzymaliśmy słuchając słowa głoszzonego przez księdza Marcina Rozmus – Moderatorsa naszego Ruchu Apostolstwa Młodzieży. Jak w takim razie brzmi ta odpowiedź? MIŁOŚĆ.

Tak jak droga bez miłości jest drogą „po trupach”, nastawioną tylko na osiągnięcie celu, tak też cel bez miłości jest niewłaściwy, ponieważ jeśli w celu nie ma miłości, to na pewno nie ma w nim Boga. Oprócz tego podczas swojej konferencji jak i kazania nasz moderator opowiedział nam o drodze przez życie. O tym, że można tę drogę przeżyć turystycznie, bez żadnej głębi, ale można też ją przeżyć niczym pielgrzymkę, znajdując w niej coś więcej niż tylko ładne widoki.

Tematem kolejnego, piątkowego spotkania była ofiarność, o której chwilę sobie porozmawialiśmy. Przy poznaniu i zdefiniowaniu jej pomógł nam fragment z ewangelii „Wdowi gorz”, św. brat Albert oraz Abraham. Ofiarność, a dokładnie ofiara, którą możemy dostrzec odbywa się na każdej Mszy Świętej. Jest to bezkrwawa ofiara pod postacią chleba i wina. I tu pojawiło się pytanie, jak przeżywam Mszę Świętą? Jednakże wcześniej, wspomnieliśmy sobie nasze pierwsze komunie święte, a oprócz tego stworzyliśmy „Złote zasady, by być ciałem i duchem na Mszy Świętej” – takie rady dla każdego komu ciężko jest się skupić na Eucharystii. Oczywiście jest ich bardzo wiele, jednak my

skupiliśmy się na kilku z nich. Na koniec tego spotkania, jako podsumowanie podzieliśmy się na dwie grupy i każda z nich napisała swój wiersz lub rymowaną.

„Jezus to bohater czy wariat?” – łatwe pytanie, czy niekoniecznie? My akurat zawzięcie dyskutowaliśmy, próbując odpowiedzieć jak najlepiej na postawione pytanie. Przed podaniem odpowiedzi, powiedzieliśmy sobie kim jest i jakie ma cechy bohater, czym jest odwaga oraz kim jest wariat i jak możemy go opisać. W podjęciu swojego zdania na ten temat pomogły nam fragmenty z Pisma Świętego, które szczegółowo przeanalizowaliśmy, a nasze odpowiedzi napisaliśmy na karteczce i przykleiliśmy do krzyża.

„Bo gdzie jest twój skarb, tam będzie serce twoje”. Ten właśnie cytat przyświecał nam w ostatni weekend, w którym odbyły się nasze dni skupienia. Czas, który spędziliśmy w Ośrodku wypoczynkowo-rekreacyjny Totus Tuus w Zembrzycach był obfity w miłość, życzliwość, wspólnie spędzony czas, odpoczynek od codzienności oraz wiele radosnych chwil. Zrozumieliśmy, iż skarb, który był przewodnim tematem naszego wyjazdu można postrzec na wiele różnych aspektów. Nam samym udało się odnaleźć ziemski skarb jak i odkryć ten duchowy. Podczas konferencji dowiedzieliśmy się wie-

lu wartościowych rzeczy np.: każda część Mszy Świętej jest tak samo ważna, zawierzenie się Bogu i ufanie w Jego plan nie jest łatwe, jednak wiele daje, po zakończonej Mszy warto zostać w kościele/kaplicy, by podziękować za otrzymane na niej dary. Natomiast, podczas pracy w grupach doszliśmy do znaczącej rzeczy, iż najważniejszym skarbem jest Msza Święta, o którą powinniśmy dbać. Eucharystia ma niesamowicie wielką wartość. Nie zabrakło również aktywności, pomimo deszczu świetnie spędziliśmy czas na świeżym powietrzu. Nieoczekiwanym elementem naszych dni skupienia było spotkanie z siostrami zakonnymi, które opowiedziały nam o ich skarbie, zaufaniu, miłości oraz zaangażowaniu. Przez ten niezwykle owocnie spędzony czas mogliśmy się podzielić swoją miłością oraz polepszyć i zacieśnić nasze relacje grupowe, które przez okres zdalny nie mogły być tak dobrze utrzymane. Wspaniale jest się znów spotykać na żywo i spędzać ze sobą czas ■

13 czerwca

Uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa

12 czerwca

Wspomnienie Niepokalanego Serca Najświętszej Maryi Panny

Dział „Kamyczek dla dzieci”
opracowała Lucyna Bargieł

„We mnie, w tobie, w każdym z nas.
Puka równo – raz po raz”.

„Przez Maryję do Jezusa” – brzmi
stare przysłowie katolickie.

Dzięki wstawiennictwu Maryi nasze
zawierzenia i prośby wcześniej i le-
piej docierają do Jezusa, gdyż Maryja
zna dobrze serce swojego Syna i wie,
jak do Niego dotrzeć.

Najświętsze Serce Jezusa objawi-
ło się w XVII wieku św. Małgorzacie
Marii Alacoque, a Niepokalane Ser-
ce Najświętszej Maryi Panny w 1917
roku trzem dzieciom w Fatimie.

*Kiedy decydujesz się na dziecko,
zgadzasz się, że od tej chwili
twoje serce będzie przebywało
poza twoim ciałem”
(Katharine Hadley)*

1 czerwca – Dzień Dziecka

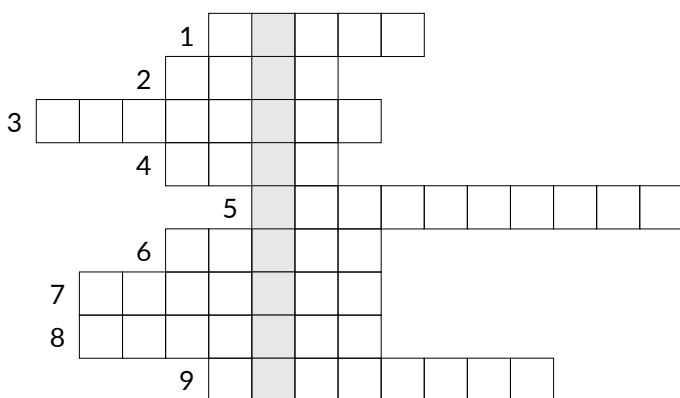
DANUTA GELLNEROWA

Dzieci

Wszystkie dzieci
na całym świecie
są takie same –
lubią skakać na jednej nodze
i lubią zanudzać mamę.
Wszystkie dzieci
na całym świecie
śpiewają wesołe piosenki
i byle kamyk,
i byle szkiełko
biorą jak skarb do ręki.
Podobno dzieci
na całym świecie
bywają niegrzeczne czasem,
lecz to nie u nas,
nie w naszym mieście –
to gdzieś za górą, za lasem.

KRZYŻÓWKA

1. Najlepszy przyjaciel Kubusia Puchatka
2. ... Wawelski
3. Autor „Dziewczynki z zapałkami”
4. Ile było misiów w bajce o „Złotowłosej”
5. Co zgubił Kopciuszek wychodząc z balu
6. Imię psa – towarzysza Myszkę Miki
7. Ciasto, z którego zbudowana była chatka Baby Jagi
8. Gdy kłamał – wydłużał mu się nos
9. Brzydkie – wyrosło na pięknego łąbiedzia

Konkurs w przedszkolu

Katarzyna Firek

Realizując program pt: „W krainie muzyki”, Przedszkole zorganizowało konkurs na „Najciekawszy instrument muzyczny”. Celem tego konkursu było rozwijanie zainteresowań muzycznych i rytmicznych u dzieci, a także rozwijanie ich kreatywności i twórczości. Prace oceniane były w dwóch kategoriach wiekowych: 3-4-latki i 5-6-latki. Z każdej grupy

zgłaszane były po prace. Dzieci z pomocą nauczyciela wykonały piękne instrumenty takie jak: fletnia, gitara, bębenki oraz grzechotki. Powołana komisja przyznała I i II miejsce w każdej grupie przedszkolnej. Dzieci otrzymały imienny dyplom, oraz piękny prezent. Wszystkim uczestnikom konkursu serdecznie dziękujemy i gratulujemy!!!

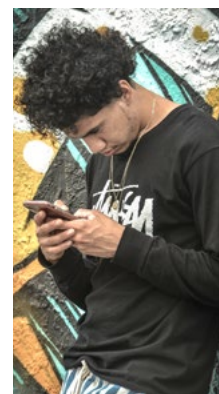
Jak dbać o kręgosłup

Agnieszka Rozum

Praktycznie codziennie jesteśmy bardzo narażeni na przeciążenia odcinka szyjnego kręgosłupa. Każdemu z nas zdarza się siedzieć z głową nisko pochyloną nad książką, komputerem lub telefonem. Najgorsze co możemy zrobić, to rozmawiać przez telefon trzymając go bez używania rąk, dociskając głowę do ramienia. Ta niefizjologiczna postawa powoduje, że z jed-

nej strony szyi mięśnie się wydłużają, a z drugiej strony skracają, co z czasem może prowadzić do poważnych dolegliwości bólowych. Głowa człowieka waży około 5kg i to kręgosłup kompensuje wszystkie pochylenia tej części ciała. Dla przykładu odchylenie o 60 stopni to obciążenie około 27 kg dla kręgosłupa, a o 45 stopni to około 22 kg. Dlatego warto pamiętać i wyuczyć w sobie nawyk tego, że jak coś czytamy, piszemy smsa czy maila, czynimy to na wysokości wzroku. Przeciążenie mięśni karku powoduje uczucie sztywności, a z czasem silnego bólu. Tak więc unikajmy pochylenia głowy w dół, róbmy przerwy

w pracy przy komputerze, stosujemy proste ćwiczenia rozciągające – głowa w prawo, w lewo. Doskonałym rozwiązaniem, aby rozluźnić zmęczone po całym dniu mięśnie, będzie kąpiel lub masaż z dodatkiem żeli chłodzących, ewentualnie rozgrzewających. Przy dużych dolegliwościach bólowych warto skorzystać z pomocy wykwalifikowanego fizjoterapeuty. ■

Nowiny z Gminy

Wacław Szczotkowski

Pod takim hasłem postanowiłem od czasu do czasu informować Szanownych Czytelników na temat tego co dzieje się w Gminie Myślenice, a przede wszystkim o tym, co dotyczy naszej miejscowości.

Dlaczego pojawiła się taka inicjatywa? Skąd taki pomysł aby zaciekawiać i wzbudzać zainteresowanie Szanownych Czytelników sprawami społecznymi i samorządowymi?

Ponieważ wielu naszych czytelników nie ma swobodnego dostępu do wiadomości, które dotyczą ich codziennego życia i spraw oraz problemów jakie rozwiązuje samorząd gminy. Stąd koncepcja, aby umożliwić czytelnikom dostęp do ważnych dla nich informacji, których są pozbawieni z uwagi na brak profili w serwisach społecznościowych.

Na pewno znajdzie się wielu takich, którzy powiedzą załóż sobie konto na Facebooku, albo na Instagramie i będziesz mógł do woli informować o wszystkim użytkowników serwisów społecznościowych. Należę jednak do tych, którzy mają ograniczone zaufanie do tego rodzaju portali internetowych i czuję się ukontentowany, że nie jestem uzależniony od tej me-

tody komunikowania się, jaką serwuje nam pseudo-nowoczesność i postęp. Na pewno nie jestem odosobniony w tym, że nie darzę sympatią social mediów. Mając jednak okazję do komunikacji na łamach naszego pisma parafialnego z tymi, którzy również nie korzystają z tego rodzaju platform społecznościowych postanowiłem, że będę garść informacji publikował w Białym Kamyku. Zresztą już od dawna spotykałem się z głosami zachęcającymi do tej formy aktywności medialnej.

A zatem przejdźmy do realizacji zobowiązania, czyli do wiadomości dotyczących Jawornika.

Z radością komunikuję, że dzięki środkom finansowym pozyskanym przez Pana Burmistrza Jarosława Szlachetkę i Pana Pośta Władysława Kurowskiego z Rządowego Funduszu Inicjatyw Lokalnych, po zakończeniu formalności przetargowych rozpocznie się w wakacje budowa nowego przedszkola samorządowego w Jaworniku. Miejscem lokalizacji jest działka naprzeciwko Szkoły Podstawowej, nabyta przez Gminę od parafii w Jaworniku. Zgodnie z zapowiedzią Pana Burmistrza zakończenie budowy przedszko-

la przewiduje się na jesień 2022 roku. Czekamy z utęsknieniem.

Kolejna radosna nowina wiąże się z modernizacją drogi gminnej na Stornie Północnej. Na tę inwestycję również Pan Burmistrz wraz z Panem Pośtem pozyskali finanse ze środków Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg. Mieszkańcy Jawornika, a w szczególności użytkownicy drogi północnej doskonale się orientują jak konieczny jest remont tej drogi. Niezbędny jest chodnik, a także przebudowa mostów i przepustów oraz pozostałe prace, które uczynią tę drogę bardziej bezpieczną. Już niebawem rozpoczną się prace modernizacyjne.

Informuję również, że wraz z Panem Sołtysem i Panem Przewodniczącym Rady Sołectkiej, zgłosiliśmy projekt do kolejnej edycji Budżetu Obywatelskiego. Projekt uwzględnia położenie nakładki asfaltowej na drodze wzdłuż ogrodzenia cmentarza, oraz utwardzenie parkingu wzdłuż tej drogi. Oczywiście projekt dotyczy cmentarza położonego na wprost drogi biegnącej od kościoła i szkoły. Zachęcam do głosowania na ten projekt.

Tyle w pierwszym odcinku wieści z Gminy.

Przy okazji proszę o modlitwę w intencji naszej Małej Ojczyzny: Jawornika, Gminy, Powiatu, Województwa. Proszę polecać również sprawy naszej Wielkiej Ojczyzny Polski. ■

Intencje mszalne

14.06.2021, poniedziałek

- 7.00 za parafian
18.00 ++ Kazimierz Węgrzyn 35. r. śm., żona Maria, Andrzej Tomal 1. r. śm.

15.06.2021, wtorek

- 7.00 + Maria Kielbowicz – od Genowefy Duda z rodziną
18.00 ++ Franciszek Szlachetka, Rozalia żona, ich rodzice i dzieci, Tadeusz Góralik

16.06.2021, środa

- 7.00 + Eugenia Zborowska – od chrześniaka Romana z żoną
18.00 1) + Marek Hołuj – od Stefana i Marii Starowicz z rodziną i Stanisława i Teresy Knapczyk z rodziną
2) + Stanisław Liszkiewicz – od Krzysztofa Włoch
3) + Grzegorz Cudak – od ciotki Marii
4) + Andrzej Polewka – od rodziny Dziadkowców
5) + Władysław Dudek
6) ++ Antoni Prokocki, Anna żona, Bronisław i Czesław synowie, Teresa Wydra
7) dziękczynno-błagalna w intencji Piotra – od Ireny

17.06.2021, czwartek

- 7.00 + Maria Węgrzyn – od siostry Jolanty z rodziną
18.00 1) o rozwój kultu św. Michała Archanioła
2) ++ Stanisław i Zenona Stępień, zmarli z ich rodziny

18.06.2021, piątek

- 7.00 1) + Helena Sajk – od córki Beaty z rodziną
2) w intencji Panu Bogu wiadomej
18.00 ++ Stanisław Sołtys, Janina żona, Stanisław syn, Bolesław Zborowski, Maria żona

19.06.2021, sobota

- 7.00 ++ Władysław Łapa, Agnieszka i Antoni rodzice, Jan Szlachetka
18.00 1) ++ Antoni i Janina Drózd, ich rodzice, rodzeństwo, córki Maria i Halina, synowa Jadwiga, zięć Franciszek, Antoni Drózd
2) ++ Jan Łapa, Maria córka, Aniela i Jakub Gawęł, Aleksander syn, Jan Hudaszek, Józefa Rychlicka

20.06.2021, niedziela

- 7.00 ++ Władysław Zborowski r. śm., żona Helena, wnuk Dominik
9.00 ++ Józef i Helena Hołuj, Zbigniew syn
10.00 rezerwacja
11.00 dziękczynno-błagalna w rocznicę ślubu Jolanty i Adama
15.30 + Eugenia Zborowska – od bratanka Krzysztofa

21.06.2021, poniedziałek

- 7.00 + Władysława Szlachetka – od siostry

- 18.00 ++ Zofia i Władysław Szlachetka, Rozalia i Władysław Szlachetka, Antonina i Stanisław Tatka, Rozalia i Jan Polewka, Michalina i Jan Węgrzyn, Władysław Węgrzyn, Włodzimierz Piechota

22.06.2021, wtorek

- 7.00 + Renata Braś – od sąsiadów
18.00 1) + Łukasz Wilkołek 1. r. śm.
2) dziękczynno-błagalna z prośbą o dalsze Boże błogosławieństwo, zdrowie dla Stanisława Motyki

23.06.2021, środa

- 7.00 dziękczynno-błagalna w intencji całej rodziny
18.00 1) ++ Stanisław Kurowski, Waleria żona, Maria i Władysław Galas, Stanisław Domanus, jego rodzice, Władysław Bujas, jego rodzice, zmarli sąsiedzi
2) + Stanisław Liszkiewicz – od Pauliny Raźniej z rodziną
3) + Andrzej Jania – od Zofii Konicznej
4) + Grzegorz Cudak – od kuzynek Moniki i Małgorzaty
5) ++ Paweł Zborowski, Maria żona, ich synowie, Bolesław, Maria żona, Teodor, Helena żona, Mieczysław, Stanisław i Andrzej
6) + Ryszard Zachara – od rodziny Guzdaków

24.06.2021, czwartek

- 7.00 ++ Franciszek Pitala, Wanda żona, Jan Fijał, Ludwika żona, Maria, Rozalia, Janina córki, Władysław Furgała
18.00 1) rezerwacja
2) + Tadeusz Wilk – od syna Rafała

25.06.2021, piątek

- 7.00 1) ++ Paweł, Wiktoria, Aniela Polewka, Franciszka, Jan, Kazimierz Siuta, Helena Szlachetka
2) + Katarzyna Polewka – od rodziny z Bugaja

26.06.2021, sobota

- 7.00 w intencji rodzin i małżeństw
18.00 ++ Jan Białoń, Andrzej Myrda, Katarzyna żona

27.06.2021, niedziela

- 7.00 ++ Jan i Władysława Tomal, zmarli z ich rodzin, Ryszard Król
9.00 + Władysław Zborowski, Helena żona, Dominik wnuk
10.00 dziękczynno-błagalna z prośbą o dalsze Boże błogosławieństwo, zdrowie, opiekę MB dla małżonków w 45 r. ślubu – od dzieci z rodzinami
11.00 o Boże błogosławieństwo, opiekę MB i świętych patronów. Aby Duch Św. umacniał i oświecał na kolejne lata służby kapłańskiej ks. Proboszcza Władysława z okazji imienin – od Grupa Apostolatu Margaretka
15.30 + Marek Hołuj – od taty

28.06.2021, poniedziałek

- 18.00 + Eugenia Zborowska – od rodziny Kulig

29.06.2021, wtorek

- 7.00 ++ Franciszek Bartosz, Emilia żona, Franciszek syn

30.06.2021, środa

- 18.00 1) + Tadeusz Cygan – od rodziny Buchtów
2) + Grzegorz Cudak – od cioci Krystyny z rodziną z Winiar
3) + Andrzej polewka – od Krystyny Bujas z Głogoczowa
4) ++ Piotr Mirek, Genowefa żona, Antoni i Andrzej synowie, Maria i Stanisław Tomal
5) + Piotr Węgrzyn

1.07.2021, czwartek

- 18.00 + Jadwiga Oliwa – od Justyny Susuł z rodziną

2.07.2021, piątek

- 7.00 ++ zmarli wypominani
18.00 + Marek Hołuj – od siostry Jadwigii

3.07.2021, sobota

- 18.00 + Wiesław Cholewa r. śm., Maria żona

4.07.2021, niedziela

- 7.00 + Andrzej Jania – od żony Ewy
9.00 ++ Stanisław Sołtys, Janina żona, Stanisław syn, Bolesław Zborowski, Maria żona
11.00 + Władysław Łojas

5.07.2021, poniedziałek

- 18.00 rezerwacja

6.07.2021, wtorek

- 7.00 + dr Marek Sajewicz 3. r. śm.

7.07.2021, środa

- 18.00 1) ++ Stanisław Góralik, Karolina żona, Krzysztof wnuk, dusze w czyśćcu cierpiące
2) + Stanisław Liszkiewicz – od Doroty i Krzysztofa Zawiskich
3) + Ryszard Zachara – od szwagierki Janiny z rodziną
4) dziękczynno-błagalna dla Anety i Macieja w 15. r. ślubu i dla całej ich rodziny
5) dziękczynno-błagalna z prośbą o dalsze Boże błogosławieństwo, opiekę MB dla całej rodziny

8.07.2021, czwartek

- 7.00 + Eugenia Zborowska – od rodziny Gwózdź

9.07.2021, piątek

- 18.00 dziękczynno-błagalna z prośbą o Boże błogosławieństwo, zdrowie, opiekę MB dla Krystiana i Oliwiera z okazji urodzin

10.07.2021, sobota

- 18.00 rezerwacja

11.07.2021, niedziela

- 7.00 dziękczynno-błagalna w intencji członków Róży św. Anny i ich rodzin
9.00 rezerwacja
11.00 ++ Stanisław Liszkiewicz 1 r. śm., Józefa żona, Andrzej syn, Marian Kalisz, Aniela i Andrzej Kalisz, Teresa Fornalik

Wiadomości z Archidiecezji

- ▶ 12 września będzie miała miejsce beatyfikacja Prymasa Tysiąclecia kard. Stefana Wyszyńskiego.
- ▶ 8 maja odbyły się święcenia diakonatu rocznika bł. Władysława Bukowińskiego, który liczy 17 osób.
- ▶ W tym roku ze względu na stan epidemii nie było tradycyjnej procesji z Wawelu na Skalkę. 9 maja odprawiono Mszę św. przy Ołtarzu Trzech Tysiącleci na Skalkę, w której nie zabrakło przedstawicieli duchowieństwa i laikatu, reprezentantów krakowskich uczelni, bractw i stowarzyszeń, a także władz państwowych i samorządowych.
- ▶ 13 maja minęło 40 lat od zamachu na św. Jana Pawła II.

- ▶ Przy sanktuarium św. Jana Pawła II powstało duszpasterstwo dla osób niepełnosprawnych, ich rodzin i przyjaciół
- ▶ 27 maja 2021 w Centrum Formacji Misyjnej w Warszawie, dwie misjonarki z naszej Archidiecezji Karolina Cygan i Katarzyna Sowa przyjęły krzyże misyjne.
- ▶ 28 maja przypadła 40. rocznica śmierci kard. Stefana Wyszyńskiego.
- ▶ 29 maja metropolita krakowski abp Marek Jędraszewski udzielił święceń prezbiteratu ośmiu diakonom Archidiecezji Krakowskiej.

JT

Niedzielne czytania mszalne

20 czerwiec, 12. niedziela zwykła

Wtedy rzekł do nich: «Czemu tak bojaźliwi jesteście? Jakże wam brak wiary?» Oni zlekli się bardzo i mówili jeden do drugiego: «Kim właściwie On jest, że nawet wichry i jezioro są Mu posłuszne?» (Mk 4, 40n).

27 czerwiec, 13. niedziela zwykła

Gdy Jezus przepłynął się z powrotem łodzią na drugi brzeg, zebrał się wielki tłum wokół Niego, a On był jeszcze nad jeziorem. Wtedy przyszedł jeden z przełożonych synagogi, imieniem Jair. Gdy Go ujrzał, upadł Mu do nóg i prosił usilnie: „Moja córeczka dogorywa, przyjdź i połóż na nią ręce, aby ocalała i żyła”. Poszedł więc z nim, a wielki tłum szedł za Nim i zewsząd Go ściskali (Mk 5, 21nn).

4 lipiec, 14. niedziela zwykła

Jezus przyszedł do swego rodzinnego miasta. A towarzyszyli Mu Jego uczniowie. Gdy nadszedł szabat, zaczął nauczać w synagodze (Mk 6, 1n).

11 lipiec, 15. niedziela zwykła

Jezus przywołał do siebie Dwunastu i zaczął rozsyłać ich po dwóch. Dał im też władzę nad duchami nieczystymi i przykazał im, żeby nic z sobą nie brali na drogę prócz laski: ani chleba, ani torby, ani pieniędzy w trzosię. «Ale idźcie obuci w sandały i nie wdziejcie dwóch sukien» (Mk 6, 7nn).

Kalendarium liturgiczne

14 czerwiec, poniedziałek

Wspomnienie bł. Michała Kozala, bpa i męczennika

17 czerwiec, czwartek

Wspomnienie św. Alberta Chmielowskiego, zakonnika

19 czerwiec, sobota

Wspomnienie św. Rajmunda, opata

21 czerwiec, poniedziałek

Wspomnienie św. Alojzego Gonzagi, zakonnika

26 czerwiec, czwartek

Uroczystość narodzenia św. Jana Chrzciciela

26 czerwiec, sobota

Wspomnienie św. Zygmunta Gorazdowskiego, prezbitera

28 czerwiec, poniedziałek

Wspomnienie św. Ireneusza, bpa i męczennika

29 czerwiec, wtorek

Uroczystość Świętych Apostołów Piotra i Pawła

1 lipiec, czwartek

Wspomnienie św. Ottona, bpa

3 lipiec, sobota

Święto św. Tomasza, Apostoła

5 lipiec, poniedziałek

Wspomnienie św. Marii Goretti, dziewicy i męczennicy

6 lipiec, wtorek

Wspomnienie bł. Marii Teresy Ledóchowskiej, dziewicy

8 lipiec, czwartek

Wspomnienie św. Jana z Dukli, prezbitera

Chrzty

Adrianna Maria Grochol
Gabriela Spólnik
Alicja Maria Polewka

Śluby

22.04.2021
Rafał Tadeusz Despet i Joanna Knap
5.06.2021
Dominik Stanisław Śliwa
i Aneta Izabela Filipek

Pogrzeby

+ Piotr Tadeusz Węgrzyn lat 38.
+ Jan Leśniak lat 76.

Biały Kamyk – redaguje zespół; **Opiekun:** ks. Sławomir Głuszek;

Redakcja: Lucyna Bargiel, Andrzej Pawłowski, Wacław Szczotkowski (redaktorzy wydania), Beata Kielbowicz, Anna Kowalska, Elżbieta Łabędzka, Agnieszka Rozum, Wiktoria Sułowska, Justyna Tyrka, Elżbieta Węgrzyn, Monika Zająć;

Skarbnik: Bogumiła Węgrzyn; **Skład:** Małgorzata Gumularz; **Foto:** Paweł Ciaputa, **Adres:** www.bialykamyk.net; **e-mail:** bkamyk@op.pl;

REDAKCJA ZASTRZEGA SOBIE PRAWO DO SKRACANIA I OPRACOWANIA EDYTORSKIEGO NADEŚLANÝCH TEKSTÓW.

Boże Ciało

